



Koninklijk Paleis van Brussel
Twintigjarig koningschap

Toespraak van de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, André Flahaut
Voor Zijne Majesteit Koning Albert II

16/07/2013

Sire,

U hoeft er helemaal niets achter te zoeken, maar sinds het begin van uw koningschap is het woord "crisis" naar ik vrees het vaakst gehoorde woord ...

Vandaag is dat echter niet aan de orde en zijn vooral de woorden "dankbetuiging" en "feest" op hun plaats.

9 augustus 1993 was een dag vol emotie, getekend door die eeuwenoude, verschrikkelijke paradox der monarchieën: "De Koning is dood, leve de Koning."

In de Kamer legde U tegenover ons, de vertegenwoordigers van het volk, de grondwettelijke eed af en beloofde U zich met hart en ziel in te zetten voor het harmonieus samenleven van onze gemeenschappen.

Die dag ging U een overeenkomst aan voor onbepaalde tijd om een uniek beroep uit te oefenen; een in alle opzichten veeleisend en immer veranderend beroep, waarvoor men alleen alleen ijkpunten kan zoeken in het verleden en waarvan U de toekomst moest uittekenen.

Thans weten we dat Uw rede geen gelegenheidswoord of een goedbedoelde intentieverklaring was; het waren de woorden van een visionair koning, die dadelijk bij zijn aantreden begrijpt welke uitdagingen hem wachten en met welke maatschappelijke, politieke en economische evoluties hij rekening zal moeten houden; het was de toespraak van een koning die reeds weet met welke middelen hij zijn taak het beste zou kunnen vervullen, welke instrumenten de meest beproefde en de meest duurzame zouden zijn, en wat zijn volk het allernoodzakelijkste is.

Mensen en landen kunnen zich alleen laten voorstaan op ontwikkeling wanneer zij op de universele waarden steunen.

In 1993 sprak U de wens uit van ons land "een model van rechtvaardigheid en van vrede" te maken. De weg daar naartoe is natuurlijk lang, misschien wel zonder einde. En ofschoon de weg bezaaid is met onverwachte hindernissen en omleidingen, al worden er her en der werken uitgevoerd – nutteloze werken soms – en zijn er gaten in het wegdek, toch is U die weg ingeslagen, met de nodige scherpzinnigheid en de hartelijkheid die U kenmerken.



Dat oprechte streven en de edelmoedige intenties hebben echter niet kunnen voorkomen dat vooral de economische en sociale - en soms politieke - omstandigheden, die de jongste jaren bijzonder moeilijk waren, bepalend zijn geweest. Nochtans was het voor U al lang voor de bankenkrach van 2008 duidelijk dat er op dat vlak een nieuwe consensus tot stand gebracht moest worden.

U drukte ons op het hart dat we, om dat waar te maken, de nodige ambitie moeten koesteren voor ons land en werk moesten maken van federale burgerzin en van solidariteit op elk echelon.

Solidariteit betekent dat we de lat zo hoog mogelijk leggen, collectief en individueel. Solidariteit tussen de generaties en de culturen, met ieder en met allen, over grenzen en scheidslijnen heen, is de grondslag en de hoeksteen van een samenleving die vrij is van egoïsme en navelstaanderij. Die solidariteit noemde U onontbeerlijk.

Sire,

Ik heb beloofd dat ik het feestelijk zou houden en mijn dank zou betuigen, en ik wil mijn woord gestand doen.

Bij een verjaardag hoort een geschenk, en daarom heb ik de eer en het genoegen U in naam van alle ereassembleevoorzitters en de voorzitter van de Senaat een bijzonder geschenk aan te bieden, dat als het ware de synthese vormt van Uw rede van 9 augustus 1993.

De woorden die U belangrijk vond en nog vindt zijn thans in deze plaat gebeiteld, in deze oersterke en erg duurzame steen uit een van onze Belgische groeves. Het is dan ook allerm minst toevallig dat we voor een steen hebben gekozen, als symbool van die onveranderlijke waarden, van Uw onwankelbare vastberadenheid en van de waarheid die er steeds van uitgaat.

Het stadhuis van Brussel, het stadhuis van Leuven, de Sint-Michiels- en Sint-Goedelekathedraal, de Sint-Romboutskathedraal in Mechelen en de Ieperse Lakenhalle werden in Gobertangesteent opgetrokken, maar men treft dat gesteente evengoed aan in eenvoudige bovendorpels van ramen en deuren in Brabant en erbuiten: een bijzondere natuursteen die architecten nu, net als vroeger, weten te waarderen.

Sommigen zullen misschien zeggen dat het geen mooie of waardevolle steen is, maar hij is ook niet te koop; hij zal de waarde hebben die U eraan geeft, hij vormt de neerslag en de getuige van een moment in onze gemeenschappelijke geschiedenis, en dat is wat deze steen onderscheidt van alle andere.

Aan deze steen hebben wij een hoeksteen willen toevoegen. De hoeksteen die sedert 1831 de basis van onze democratie vormt, die waarop ons werk gefundeerd is, die onze referentie is. Hij is tevens het symbool van de essentiële waarden die onze Staat bepalen. Hoe vaak werd hij door de tijd en de mensen aangepast, aan de gebeurtenissen, aan de noodzakelijke moderniteit, en soms, het kan gezegd worden, aan hun persoonlijke ambities.



De voorzitter van de Senaat en ikzelf hebben de eer U, Sire een facsimile te overhandigen van de eerste officiële versie van de Belgische Grondwet.

Onze Quaestoren wensen U bovendien ook een exemplaar te schenken van het boek over de verschillende facetten van het Paleis der Natie.

In die twintig jaar is er heel wat veranderd in de wereld en in Uw en ons land, België, maar Uw inzet en Uw aandacht voor elkeen waren een constante.

Ver weg van de politiek hebt U zich onverdroten bekommerd om de zwaksten in de samenleving, om de kinderen en de families van verdwenen kinderen. Uiteraard wil ik die dankwoorden ook richten tot Hare Majesteit de Koningin en de hele koninklijke familie.

Ik verwijs onder meer naar de oprichting van Child Focus, dat op internationaal niveau als een voorbeeld wordt gezien, en naar Uw aandacht voor de families van de slachtoffers van het ongeval in Sierre, om maar twee voorbeelden te noemen.

We danken U dat U ons ertoe heeft aangespoord in de verscheidenheid aan meningen de nationale cohesie te vrijwaren, dat U de opkomst van enggeestig nationalisme kordaat afwijst, dat U steeds weer pleit voor respect voor de ander, en dat U de overtuiging uitdraagt dat ons land thuishoort in de Europese Unie.

We danken U voor die uitzonderlijke standvastigheid die U twintig jaar lang heeft gekarakteriseerd: strikt, maar goedlachs.

Sire, we danken U voor die eendracht die U bewerkstelligt en die ons, samen met Uw zoon, ook in de toekomst kracht zal schenken, en voor de eenheid in verscheidenheid die U voorstaat en waaruit we waardigheid putten.

Sire, Mevrouw, in naam van alle parlementsleden en persoonlijk wens ik U van ganser harte een zeer gelukkige nationale feestdag. Mogen alle wensdromen die U vandaag koestert, uitkomen.

André Flahaut
Minister van staat
Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers